

JOSEP ROVIROSA OLIVÉ, secretari general de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya,

CERTIFICA: Que en relació a l'expedient de tramitació ordinària núm. 19/2026 els membres del Consell de la Informació de Catalunya van adoptar per unanimitat en reunió ordinària de data 20 d'octubre de 2026 el següent acord, segons la documentació de l'expedient:

Expedient núm. 19/2026

ASSUMPTE: Queixa presentada pel Sr. J.T.R. mitjançant correu electrònic al CIC en data 20 de juliol de 2026 contra LA VANGUARDIA EDICIONES, S.L.U. i la periodista Susana Cuadrado, signant de l'article publicat en aquest mitjà en data 19 de maig de 2026, per entendre vulnerats els criteris 1, 2, 4, 6, 7, 9 i 10 del Codi Deontològic.

ANTECEDENTS

La queixa es refereix al contingut de l'article publicat per La Vanguardia el 19 de maig de 2026 signat per la periodista Susana Cuadrado Mercadal sota el titular ***“La Fundació Vila Casas es querella contra el seu exgerent per presumpta malversació. El patronat li atribueix la suposada apropiació il·lícita de 400.00 euros en any i mig”***. Aquesta informació transcriu de manera literal afirmacions contingudes en la querella a la qual el mitjà va tenir accés després de la seva admissió a tràmit, fent constar a més del càrrec directiu que el queixant ocupava, algunes dades personals sense anonimitzar com ara nom i cognoms de la persona afectada i la suposada operativa delictiva desenvolupada tal com es consigna en la querella.

Considera vulnerats els següents criteris del Codi Deontològic en els aspectes concrets que es detallen:

Criteri 1r «Informar de manera acurada i precisa»

Criteri 2n «Evitar perjudici per informacions sense prou fonament»

Criteri 4t «Fer servir mètodes lícits i dignes per obtenir la informació»

Criteri 6è «Conciliar els drets individuals amb el dret del públic a saber»

Criteri 7è «Evitar el conflicte d'interessos»

Criteri 9è «Respectar el dret a la privacitat»

Criteri 10è «Salvaguardar la presumpció d'innocència»

Aquesta notícia va ser publicada per altres mitjans de manera simultània o en dies posteriors amb contingut semblant tot i que més breu, entre altres:

https://es.ara.cat/cultura/arte/fundacion-vila-casas-querella-exdirector-general-apropiacion-indebida_1_5741668.html

https://cronicaglobal.elespanol.com/business/20260531/joan-torras-perfecto-acusado-desvalijar-mecenas-catalan/1003742765845_0.html

https://www.elnacional.cat/es/sociedad/fundacio-vila-casas-querella-contra-exdirector-general-habria-apropiado-400000-euros_1642171_102.html

<https://www.3cat.cat/3catinfo/la-fundacio-vila-casas-es-querella-contra-lexgerent-joan-torras-a-qui-acusen-de-quedar-se-400000-euros/noticia/3410190/>

<https://naciodigital.cat/cultura-i-mitjans/la-fundacio-vila-casas-es-querella-contra-el-seu-exgerent-per-malversacio.html>

L'article informa sobre la presentació per part de la Fundació i l'admissió a tràmit pel Jutjat, d'una querella per la suposada comissió per part del queixant de fins a tres delictes (administració deslleial, apropiació indeguda i falsedat documental) mentre va ocupar el càrrec de gerent d'aquesta institució, assenyalant com “ **suposadament, el querellat s'hauria apropiat de forma il·lícita d'uns 400.000 euros en tot just un any i mig**” segons la denúncia a la qual La Vanguardia va tenir accés un cop va ser admesa a tràmit pel Jutjat. Descriu l'article l'íter d'aquesta querella afirmant com *la denúncia deriva d'una investigació interna que la direcció del patronat de la Fundació va decidir iniciar davant les sospites d'un presumpte ús fraudulent dels fons llegats per Vila Casas a través de “despeses indegudes o no acreditades”*. Aquesta fiscalització es va fer sobre les despeses que Torras va fer entre gener de 2024 i juny de 2025, data en què va ser acomiadat.

Es fa ressò del contingut literal d'aquesta querella en consignar que **segons consta a l'escrit**, el querellat va actuar “amb l'únic propòsit d'obtenir un benefici personal i en clar perjudici del patrimoni de les dues entitats”. Es parla d'abús de confiança, obscurantisme comptable, existència d'afany de lucre personal i d'una gestió contrària als interessos socials, tot i que el querellat –s'afegeix– ja rebia uns alts emoluments.

La demanda inclou acusacions de falsedat documental suposadament comeses per J.T.R. encara en vida de Vila Casas. S'aporten els resultats d'un informe pericial cal·ligràfic, que hauria detectat com el querellat va imitar la signatura del mecenes en contractes on s'assignava a si mateix pujades salarials, augments del límit de les targetes de crèdit o

xecs bancaris. **Segons consta a la demanda**, el querellat va actuar “amb l'únic propòsit d'obtenir un benefici personal i en clar perjudici del patrimoni de les dues entitats”

A l'ex directiu **se li atribueixen**, a més, despeses personals a càrrec de diverses targetes de crèdit titularitat de les dues entitats, moltes en cap de setmana. Aquestes “mancaven de justificació i eren completament alienes a qualsevol finalitat professional o institucional”, **es diu a l'escrit**. Hi consten dietes i àpats en restaurants d'alt nivell, vols, estades en hotels, quilometratge, compres d'articles de consum, i fins i tot el pagament de multes de trànsit. La suma d'aquests conceptes frega els 45.000 euros.

El patronat diu haver detectat també l'adquisició de 154 targetes regal d'uns grans magatzems en dos mesos, de les quals 117 “no tenen una destinació justificada” i que haurien causat **indiciàriament un presumpte perjudici econòmic** de 21.060 euros més. Dels moviments de diverses targetes de crèdit s'ha pogut constatar, així mateix, **la suposada compra** de béns per valor de 61.453 euros. Del mateix mode, s'inclou un import d'altres 84.125 euros en quotes de rènting i cancel·lacions “gestionades deslleialment”. **A la denúncia consta** l'assignació d'avançaments salarials o bonus, així com altres despeses sense justificar.

També s'afirma per part del mitjà que “Aquest diari ha contactat amb el querellat sense que de moment n'hagi obtingut resposta”.

Argumenta J.T.R. la seva queixa en una sèrie de circumstàncies prèvies relatives a altres litigis judicials que manté amb la Fundació i afegeix dades que han estat ignorades o omeses en el relat periodístic acompanyant diversa documental, i que entén que han vulnerat diversos criteris deontològics exposant en definitiva que:

- Existeix amb les querellants un litigi previ en l'ordre laboral després del seu acomiadament disciplinari el 5 de juny de 2025 del càrrec de gerent que ostentava a la Fundació Privada Vila Casas i la mercantil Hotsun Condal, S.L., havent interposat sengles demandes en l'ordre laboral en reclamació de la indemnització que considera que li correspon pel seu acomiadament, dada omesa conscientment per l'autora de l'article. En la data de publicació de l'article, cap de les demandes laborals havia estat resolta.

Tals circumstàncies el porten a afirmar que la interposició de la querella respon a mòbils espuris de la Fundació ja que l'acord d'iniciar accions penals contra el queixant a les quals es refereix la notícia, van ser adoptades pel Patronat el 25 de juny de 2025 amb l'únic propòsit d'instrumentalitzar el procés penal i condicionar la reclamació de la indemnització que pogués reclamar-se. Aquesta querella va ser presentada finalment el 31 de juliol de 2025.

- La informació oferta omet esdeveniments processals que el queixant entén que són rellevants, en concret la inicial inadmissió i arxiu d'aquesta el 8 de gener de 2026 pel jutge titular de la Plaça 16 de la Secció d'Instrucció del Tribunal d'Instància de Barcelona a qui va correspondre'n el coneixement, i la seva posterior admissió a tràmit per resolució de l'Audiència Provincial en data 31 de març de 2026 després del recurs d'apel·lació instat per la querellant. La falta de referència en l'article a aquest arxiu previ en considerar l'instructor l'absència d'indicis de criminalitat, decisió que posteriorment va ser esmenada per l'Audiència, afirma que el va privar de la possibilitat d'efectuar al·legacions de descàrrec a favor seu.
- Que aquesta publicació l'ha posicionat en una situació d'indefensió (tant davant el mitjà com davant el propi òrgan judicial), en no poder efectuar al·legacions ja que la publicació d'aquest article va ser anterior al fet que el propi queixant tingués ple coneixement del contingut de la querella formulada contra ell. Si bé li va ser comunicada l'existència d'aquesta per comunicació rebuda del propi Jutjat el 5 de maig de 2026, en aquesta tan sols se'l citava per comparèixer davant l'oficina judicial el 21 de maig de 2026 a fi de lliurar-li còpia de la querella i designar advocat i procurador. En conseqüència, en la data de publicació de la notícia, el queixant ignorava les afirmacions contingudes en la querella, de les quals va tenir coneixement per la premsa.
- Se l'ha privat d'efectuar cap al·legació a l'article ja que només un dia abans de la seva publicació, el 18 de maig de 2026, J.T.R. rep un correu electrònic de Susana Quadrado amb el contingut següent: *“Bona tarda, Ens agradaria posar-nos en contacte amb vostè, si és possible, des de La Vanguardia. Ja té el meu correu i li deixo el meu telèfon per si em vol trucar ”*, i resulta que la notícia va ser publicada el 19 de maig de 2026.
- S'ha posicionat al centre de la notícia resultant que el queixant no té notorietat ni rellevància pública. Això ha menyscabat la seva reputació i bon nom amb afirmacions esbiaixades i tendencioses al marge del que resulti de la instrucció del procés penal. Concreta aquest perjudici en la pèrdua d'una feina posterior el gener de 2026 en una altra empresa que va donar per resolt el seu contracte de treball dins del període de prova al·legant una pèrdua de confiança, vinculant aquest perjudici a l'aparició de la notícia a La Vanguardia.
- Qüestiona l'existència de relació d'íntima amistat entre l'autora de l'article i la vicepresidenta de la Fundació Privada Vila Casas i administradora de la mercantil Hotsun

Condal, S.L., Sra. Montserrat Viladomiu Pascual, afirmant que a més hi concorre una relació de dependència o comunitat d'interessos entre la periodista i les querellants, les quals amb tota probabilitat li haurien facilitat l'accés a la querella a què es refereix el cos de la notícia per projectar sobre la seva persona conductes generadores d'un gran rebuig social. En concret es refereix a la participació de l'autora de la notícia en el Projecte Quiral Salut de la Fundació Privada Vila Casas (un projecte que potencia la difusió d'informació del sector sanitari en els mitjans de comunicació) liderat per la Sra. Montserrat Viladomiu Pascual afirmant que la periodista col·labora amb la Fundació de forma recurrent i amb caràcter onerós, compatibilitzant-ho amb la seva activitat al diari La Vanguardia.

AL·LEGACIONS

Rebudes les al·legacions per part de la periodista afectada, ve a mantenir que la notícia es va elaborar seguint tots els criteris periodístics i deontològics basant el seu descàrrec en els punts següents:

- És sabut que les querelles són públiques. En la seva redacció es manté en tot moment la presumpció d'innocència i es limita a transcriure la literalitat de la querella un cop admesa a tràmit pel Jutjat d'instrucció.
- En cap moment es fan referències ni valoracions subjectives envers el querellat.
- La periodista va intentar posar-se en contacte amb ell molt abans de publicar el contingut de la querella sense rebre resposta. Aquesta circumstància es va fer constar a la notícia publicada. De la mateixa manera, amb posterioritat a la seva publicació, se li va oferir en diverses ocasions la possibilitat de donar la seva versió dels fets, rebent en tots els casos el silenci com a resposta.
- El primer contacte del queixant amb el mitjà és mitjançant la remissió d'un burofax el 4 de juny en exercici del seu dret en matèria de protecció de dades (supressió, limitació i oposició). Malgrat que després de fer consulta amb un despatx d'advocats se'ls informa en el sentit de no existir cap motiu per procedir a la supressió de la informació, atenent el requeriment efectuat per J.T.R. decideixen anonimitzar totes les versions del web suprimint les dades relatives al seu nom i cognoms.
- Pel que fa a la suposada relació d'amistat de la periodista amb el Patronat de la Fundació, i en concret amb la vicepresidenta de la Fundació Privada Vila Casas i administradora de la mercantil Hotsun Condal, S.L., la nega, tot i admetre la seva participació en un projecte de Cicles sobre la Salut que organitza la Fundació juntament amb altres periodistes de diferents mitjans, justificant-la per tractar-se de trobades d'alt nivell en les quals participen professionals del sector de la sanitat de reconegut prestigi, la

qual cosa va merèixer la ressenya en tots els diaris que van participar en aquestes trobades i la resta d'agències de notícies presents.

- Nega el suposat desconeixement del contingut de la querella publicat per part del queixant afirmant que des del 6 de maig tenia coneixement de l'existència d'aquesta.
- El litigi professional o personal que motiva la querella interposada contra el queixant o el perjudici que la publicació del contingut d'aquesta li hagi pogut causar, no treu a la informació publicada el seu caràcter noticiable ni li resta valor periodístic.

PONÈNCIA

Analitzats els motius de queixa i les al·legacions presentades per la periodista afectada, s'arriba a les conclusions següents, que inclouen algunes puntualitzacions o reflexions que permeten entendre el sentit i el resultat d'aquesta ponència.

1. L'afirmació que les querelles són públiques s'ha de matisar pel que fa a l'extensió i l'amplitud amb què ve descrita ja que la fase d'investigació o instrucció d'un procés penal és privada i reservada respecte a tercers aliens al procés, de manera que les actuacions són accessibles únicament per a les parts personades (jutges, fiscals, advocats i procuradors dels implicats). Només un cop s'ha acordat l'obertura de judici es pot afirmar que el procés és públic i permet fins i tot la presència de qualsevol ciutadà a les sessions del judici que se celebri (tret d'excepcions). L'admissió a tràmit d'una querella s'emmarca dins de la primera fase d'un procés penal, és a dir, la fase d'instrucció i investigació, que tal com s'ha exposat no és pública en el sentit afirmat.

Això no significa que no es puguin o no s'hagin de publicar informacions relatives a l'existència d'un procediment penal en curs sempre que siguin noticiables i despertin interès públic, sinó que el contingut de determinades actuacions judicials no és lliurement publicable com si ja formés part d'un debat públic plenament obert, ja que des de l'òptica deontològica obtenir una informació per les filtracions procedents d'alguna de les parts que sí que tenen accés legal a l'expedient (habitualment alguna de les acusacions, com sembla ser el cas, o defenses personades), i que òbviament tenen interès particular que es difongui part del contingut d'aquests expedients, no equival necessàriament a poder difondre'l sense cauteles. Que existeixi accés processal per a determinades parts no converteix per sí mateix el contingut de les actuacions en material periodístic lliure de restriccions.

No es tracta tant de la publicació del contingut d'una querella admesa a tràmit sinó de la forma en què es fa, de manera que la transcripció per part de la periodista d'extractes d'una querella que, fins i tot quan s'hagi acordat la seva incoació, l'investigat encara no ha comparegut ni n'ha tingut coneixement ni ha declarat davant la presència judicial, s'ha de considerar una pràctica deontològicament sensible que exigeix una diligència reforçada.

L'admissió a tràmit dona notícia i rellevància, però no valida per si sola les imputacions contingudes en la querella ni dispensa el mitjà de verificar raonablement, contextualitzar amb precisió i evitar presentar al·legacions de part com si fossin fets comprovats.

En termes pràctics, el punt decisiu no és tant la mera publicació d'extractes o passatges del contingut literal de la querella admesa a tràmit tal com el queixant exposa, sinó la manera de fer-ho. Si el mitjà reproduceix extractes incriminatoris sense contrast independent suficient, sense deixar clar el caràcter unilateral de la font i abans que el querellat hagi pogut declarar, augmenta el risc d'apartar-se dels estàndards de diligència. Si, en canvi, s'informa amb cautela, distingint nítidament entre imputació i fet, s'explica l'estat processal i es fan comprovacions raonables addicionals, aquest risc es minimitza.

En el present cas, l'admissió a tràmit d'aquesta querella contra un alt càrrec i responsable d'una Fundació de tal rellevància en el patrimoni arquitectònic i cultural de la societat catalana, és noticiable i publicable. L'accés a aquesta informació, que sembla haver estat facilitada per una de les parts en el procés i per tant amb accés legítim a aquesta, no vulnera el Criteri 4t («Fer servir mètodes lícits i dignes per obtenir la informació»).

L'omissió de referències a l'esdevenir processal d'aquesta querella tal com al·lega el queixant, en res no altera la certesa del seu contingut, que no és altre que la presentació i admissió d'aquella. Cas diferent seria que després de l'admissió inicial finalment hagués resultat arxivada o sobreseïda, amb la qual cosa la falta de referència a aquestes circumstàncies sí que podria determinar que la notícia resultés imprecisa per incompleta. Però no és aquest el cas. El rellevant és la seva admissió i incoació d'un procés penal, no la prèvia inadmissió ja superada per resolució de l'Audiència Provincial. Això és el que constitueix la notícia, i no el seu esdevenir previ.

2. Respecte a la inexistència de referències o valoracions subjectives respecte al querellat i la possible vulneració del Criteri 10è («Salvaguardar la presumpció d'innocència»), o del Criteri 1r («Informar de manera acurada i precisa»), no s'aprecia cap infracció donat que:

- La forma en què es redacta l'article no deixa cap dubte respecte a la clara distinció entre el que la querella consigna i la veritat material del que ha esdevingut. En tot moment es fa referència al fet que el que es transcriu ho és *“segons consta a l'escrit”, “la demanda inclou acusacions”, “segons consta a la demanda”, “a la denúncia consta”*...Queda clar, per tant, que el que s'afirma ho és per la querellant i no per la periodista.

- No hi ha cap al·legació per part del queixant que el contingut literal de la querella no s'ajusti al publicat; cosa diferent és que el que s'afirma en aquesta per la Fundació sigui cert o pugui arribar a ser acreditat, qüestió que no correspon al CIC resoldre.

- En cap cas presenta com a fets demostrats el que només són imputacions de la part querellant, respectant en tot moment la presumpció d'innocència del queixant. No s'emeten opinions ni s'adopten posicions subjectives sobre el que afirma la Fundació en la seva querella.

- El text publicat selecciona passatges concrets limitant-se a transcriure'ls sempre amb referència al tenor literal de la querella, sense reescriure'ls de manera que semblin constatacions judicials.

- En tot moment la informació és la presentació i admissió a tràmit de la querella, fent referència a l'atribució de la suposada comissió de diversos delictes, utilitzant en tot cas entrecomillat en transcriure passatges concrets, especificant clarament que les imputacions ho són de part i fent referència al fet que el consignat és la versió de la querellant sense donar-li cap plus de veracitat, i referint-se en tot cas en termes que reforcen aquesta presumpció d'innocència que assisteix el querellat (*"presumpta malversació", "el Patronat li atribueix", "suposada apropiació il·lícita", "suposada comissió", "suposadament s'hauria apropiat", "sospites del seu ús fraudulent", "se li atribueixen", "el Patronat diu", "presumpte perjudici", "suposada comissió"...*).

3. En relació amb la manca de contrast de la informació publicada i la seva relació amb una possible infracció del Criteri 1r i Criteri 6è («Conciliar els drets individuals amb el dret del públic a saber»), el dia previ a la publicació, en concret el dia 18 de maig a les 14:21:01 hores, consta la remissió per part de la periodista d'un correu adreçat al queixant en el qual li manifestava el seu desig de poder contactar amb ell facilitant-li el seu correu electrònic i telèfon sense obtenir resposta, per la qual cosa a priori es pot estimar suficientment complimentada l'obligació del professional de contrastar la notícia, sent el tenor literal d'aquest correu electrònic el següent:

"Bona tarda,

Ens agradaria posar-nos en contacte amb vostè, si és possible, des de La Vanguardia. Ja té el meu correu i li deixo el meu telèfon per si em vol trucar."

Malgrat això, es considera que la possibilitat de donar veu a l'afectat s'ha d'entendre com una opció real, no com un mer tràmit o formalisme, especialment en casos com el present, en el qual el queixant argumenta i acredita que difícilment podria donar la seva

versió sobre una querella de la qual encara no tenia coneixement del contingut, sent la notificació rebuda el dia 6 de maig una mera citació per comparèixer davant el Jutjat el dia 21 de maig a fi de donar-li trasllat de la querella, requerir-lo perquè designés advocat i citar-lo, si escau, per ser escoltat, no sent sinó amb posterioritat a la publicació de l'article quan va poder prendre coneixement correcte de les imputacions, per la qual cosa al laconisme del correu remès per la periodista, que omet qualsevol referència a quin era l'interès a contactar amb ell o sobre quin assumpte volia tractar, cal afegir-hi la dificultat de poder exercir aquest dret a oferir la seva versió o fer al·legacions al mitjà sense haver rebut abans trasllat de la querella.

En el present cas i malgrat les al·legacions de la periodista de diversos oferiments i intents de contactar amb el queixant per donar-li l'opció de donar la seva versió dels fets amb caràcter previ a la publicació, tan sols consta la remissió del correu esmentat abans, en el qual ni se li indica el motiu d'aquest contacte, ni se li comunica sobre què versarà aquesta comunicació, ni se li ofereix la possibilitat d'efectuar cap consideració respecte a la imminent publicació d'una notícia relativa a l'admissió a tràmit de la querella instada, per la qual cosa poca efectivitat va poder tenir aquest oferiment, que sembla més un mer tràmit que un interès real de conèixer l'altra versió de l'afectat, la qual cosa voreja els límits de la deguda diligència tot i que sense sobrepassar-los.

Això no impedeix que, tal com al·lega la professional tot i que no ho acredita, amb posterioritat a la publicació se li oferís aquesta possibilitat de contradir el que va publicar, ni és suficient fer menció en el mateix article que el mitjà ha contactat amb el querellat sense que de moment n'hagi obtingut resposta.

Per això, tot i no considerar vulnerat cap criteri deontològic, s'aconsella que el contrast de la informació publicada es faci de manera més efectiva i que permeti de forma real i contradictòria, i si així ho desitja la persona afectada (ja que el silenci és una opció igualment vàlida i respectable, especialment en notícies relatives a processos penals oberts, que no exigeix el periodista d'actuar diligentment i amb subjecció a criteris deontològics), oferir una versió alternativa o fer les al·legacions que consideri oportunes davant d'aquesta publicació amb caràcter previ a la seva difusió.

4. Pel que fa a l'al·legació relativa a una reclamació prèvia en exercici dels drets de l'afectat en matèria de protecció de dades (supressió, limitació i oposició), això no impedeix a l'afectat la interposició de la queixa per possible vulneració dels criteris deontològics, hagi estat atesa o no la seva petició.

En qualsevol cas, el mitjà va procedir de manera correcta, després del burofax remès pel queixant, a anonimitzar la informació en totes les versions del web, procedint a eliminar les dades personals de l'afectat i mantenint només la descripció del càrrec que ostentava, actuació que, tot i fer-se a posteriori de la publicació, es revela com a garantista del dret a la intimitat del queixant, qui veu vulnerat el Criteri 9è («Respectar el dret a la privacitat») argumentant que ell no és una persona pública ni notòria, per la qual cosa el procedir de La Vanguardia l'ha ubicat innecessàriament al centre de la notícia.

Certament no era necessària la identificació del querellat amb el seu nom i cognoms, essent suficient la descripció del càrrec que ocupava, tal com posteriorment el mitjà va rectificar després de rebre el requeriment indicat. No obstant això, aquestes dades identificatives eren sobradament conegudes pels lectors als quals va dirigida aquesta notícia, atès que són múltiples les aparicions de J.T.R. prèvies a la interposició de la querella als mitjans amb motiu o ocasió de l'exercici de la seva feina com a gerent de la Fundació, sent una persona àmpliament coneguda en els cercles culturals catalans per la rellevància del seu càrrec, per la qual cosa la figura del queixant era d'inequívoc interès general.

5. Respecte al motiu de queixa relatiu a una suposada relació d'amistat de la periodista amb el Patronat de la Fundació, arribant fins i tot a afirmar l'existència d'una relació de dependència laboral (negada per l'afectada) i, en conseqüència, una possible vulneració del Criteri 7è (Evitar el conflicte d'interessos), dels documents aportats pel queixant tan sols es pot constatar l'assistència de la periodista en qüestió com a participant en sengles debats oberts organitzats pel Projecte Quiral, fruit de la col·laboració entre la Fundació Vila Casas i el Centre d'Estudis de Ciència, Comunicació i Societat de la Universitat Pompeu Fabra (CCS-UPF), debats que es fan dues vegades l'any amb temàtica diferent i que convoquen representants del món sanitari, periodistes i públic en general per intercanviar opinions i extreure conclusions.

En concret, i respecte a l'assistència de Susana Quadrado a aquests debats, consta com a convidada en dos d'ells:

- El realitzat el 22 de març de 2026, sent l'objecte de debat la menopausa en la dona i al qual van ser convidats diversos mitjans periodístics representats per diverses professionals que van debatre sobre la qüestió “La menopausa ha deixat de ser un tabú mediàtic”, assistint entre altres periodistes a més de Susana Quadrado, Milagros Pérez Oliva (El País), Carmen Fernández (Diario Médico), Elena Freixa (Ara), i Gema Revuelta, directora del Projecte Quiral i del Centre d'Estudis de Ciència, Comunicació i Societat de la UPF.

- El realitzat l'11 de novembre de 2025, sent la seva temàtica La maternitat i al qual igualment van assistir les mateixes periodistes dels diferents mitjans abans assenyalats.

Amb aquesta informació no es pot afirmar que pugui existir ni una relació d'amistat (la qual cosa es desconeix per pertànyer a l'àmbit privat de les persones), ni una relació de dependència laboral que pugui suposar un conflicte d'interessos per a la periodista afectada.

6. Respecte al possible perjudici que la publicació d'aquesta notícia hagi pogut causar a J.M.T., qui la vincula amb una posterior no renovació d'un altre contracte de treball en una altra empresa, no hi ha dades suficients per concloure que aquest perjudici hagi estat irrogat per la publicació de l'admissió a tràmit de la querella.

Certament les imputacions que efectua la Fundació resulten gravoses, però no cal oblidar que aquestes no són fetes per la periodista en qüestió sinó per la querellant en el seu escrit, sobre qui pesa la càrrega d'acreditar que són certes, sent, per la resta, l'informat, d'interès general.

Vist tot l'anterior, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent

ACORD:

No es consideren vulnerats cap dels criteris al·legats pel reclamant, si bé s'efectua la recomanació al mitjà de reforçar el necessari contrast de la informació amb la possibilitat d'efectuar al·legacions o manifestacions per la part afectada, preferiblement abans de la publicació de la notícia o, si escau, mitjançant l'exercici posterior del dret de rèplica, atès que amb el material aportat no és possible determinar si, tal com el mitjà al·lega, aquesta possibilitat se li va oferir o no.

Si bé "formalment" és cert que la periodista va intentar en una ocasió (que consti) contactar amb l'al·ludit, el principi de veracitat i rigor exigia donar-li l'opció efectiva d'explicar la seva postura o matisar afirmacions si així ho desitjava abans que pogués produir-se un hipotètic dany reputacional. Considerem insuficient l'enviament d'un correu el dia previ a la publicació sense especificar el motiu pel qual volia contactar amb ell. A més, tenim en compte que el procediment penal contra el queixós s'havia incoat el 26 d'abril de 2026. En conseqüència, entenem que la publicació de la notícia el 19 de maig no responia a un interès públic immediat ni urgent, i permetia sobradament concedir a l'afectat un marge de resposta raonable que en el present cas no es va respectar.

I per que així consti s'estén la present certificació, amb el vistiplau del president, a Barcelona en data 22 d'octubre de 2026. Certifico.

Vistiplau

Josep Carles Rius

President

Josep Rovirosa

Secretari General